

dagsordenen. I 2006 har Danmark taget initiativ til at hverve nye støtter til PSI-samarbejdet. Danmark har desuden intensiveret bestræbelserne på at styrke det regionale samarbejde i Østersøregionen. I FN-regi lykkedes det i oktober 2005 med dansk støtte at færdigforhandle en ny protokol om søfartssikkerhed, som kriminaliserer transport af masseødelæggelsesvåben.

9. BISTAND TIL TREDJELANDE OG INDSATSEN MOD RADIKALISERING

Regeringen har siden lanceringen af *Principplan for dansk udviklingsbistand til kampen mod den ny terrorisme* i februar 2004 støttet indsatser mod terrorisme og ekstrem fundamentalisme både direkte i samarbejdslandene og gennem internationale organisationer. Indsatserne har støttet udviklingslandene i deres gennemførelse af FN-konventioner og sikkerhedsresolutioner, først og fremmest sikkerhedsresolution 1373, men har også sigtet mod at imødegå de underliggende forhold og faktorer, der kan lede til radikaliserings og rekruttering til terrorisme.

Regionalt samarbejde om terrorbekæmpelse i Afrika
De afrikanske lande har generelt haft større vanskeligheder end andre lande med at opfylde de internationale forpligtelser om terrorbekæmpelse. Regionalt samarbejde er et vigtigt middel til at fremme gennemførelsen af de internationale forpligtelser, da det øger den politiske bevågenhed i regionen og dermed presset på landene for at gennemføre forpligtelserne. Samtidig bidrager det regionale samarbejde i sig selv til at opfylde de internationale forpligtelser, som blandt andet pålægger landene at styrke samarbejdet og udvekslingen af oplysninger inden for en lang række områder som følge af terrorens grænseoverskridende karakter.

Regeringen har styrket sin støtte til det regionale samarbejde om terrorbekæmpelse på det afrikanske kontinent. Dette er sket ved at støtte IGAD's (regional samarbejdsorganisation på Afrikas horn omfattende Djibouti, Eritrea, Etiopien, Kenya, Sudan, Uganda, Somalia) handlingsplan vedrørende terrorbekæmpelse. Støtten bidrager til at styrke grænsekontrollen i regionen samt landenes gennemførelse af lovgivning og etablering af administrative strukturer, der skal fremme forebyggelse, efterforskning og bekæmpelse af terrorisme. Støtten er også med til at øge landenes opmærksomhed på, at indsatser

vedrørende terrorbekæmpelse skal ske med respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

Derudover bidrager Danmark til udviklingen af en afrikansk modellovgivning inden for rammerne af den Afrikanske Union (AU). Modellovgivningen skal fremme og lette de afrikanske landes gennemførelse af deres regionale og internationale forpligtelser om terrorbekæmpelse, navnlig forpligtelserne indeholdt i sikkerhedsresolution 1373. Støtten bidrager til at gennemføre AU's handlingsplan for terrorbekæmpelse, idet planen fremhæver behovet for udarbejdelse af modellovgivning og retningslinjer, som kan hjælpe landene med at tilpasse deres lovgivning, så den bliver bragt i overensstemmelse med de regionale og internationale forpligtelser. Projektet er dermed også med til at fremme et tættere samarbejde mellem AU og dets medlemslande inden for et politisk følsomt område som en generel tillidsskabende foranstaltning, der kan fremme stabiliteten på det afrikanske kontinent.

Indsatsen mod radikalisering

Danmark har over det forløbne år arbejdet for at skabe yderligere klarhed over sammenhængen mellem de forhold og faktorer, der kan lede til radikalisering og rekruttering til terrorisme og over, hvordan udviklingsindsatser bedst kan tage højde for disse sammenhænge. Dette er sket i samarbejde med ligesindede donorer og samarbejdspartnere i en række udviklingslande. Arbejdet har bekræftet, at radikaliseringsprocesser er et yderst komplekst fænomen, og at de faktorer, der fører til radikalisering i et samfund, meget vel kan bane vejen for reformer og fremskridt i et andet. Indsatserne må planlægges med stor forståelse for den konkrete kontekst, og de skal indgå i og målrettet støtte en social og økonomisk udvikling, der rækker ud til de områder og befolkningsgrupper, som føler sig udstødte og marginaliserede.

Det er derfor relevant at overveje mange typer tiltag for at imødegå radikaliseringsprocesser. Centralt står støtte til politiske og juridiske reformer, korruptionsbekæmpelse, reform af politil- og fængselsvæsen, fremme af beskæftigelse, uddannelse og øget adgang til offentlige serviceydelser generelt. Men arbejdet har også peget på mindre velkendte indsatstyper, såsom støtte til lokale samfundsledere, facilitering af dialog med radikale, indsatser mod radikal propagan-